

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Το πρόγραμμα των Ιερών Ακολουθιών στον Ιερό Ναό θα έχει ως εξής :

Τις Καθημερινές και τα Σάββατα

Ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία από 7.15 π.μ. μέχρι και τις 9.15 π.μ.

Ο Εσπερινός στις 6.00 μ.μ

Τις Κυριακές και τις Μεγάλες Εορτές

Ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία από 7.15 π.μ. μέχρι και τις 10.25 π.μ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ,
ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ κ' ΒΑΡΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Ώρες Λειτουργίας

Ιερού Ναού

Τρίτη – Σάββατο & Κυριακή

Ο Ιερός Ναός ανοίγει το πρωί στις 7.00 π.μ. και κλείνει στις 13.00 μ.μ και το απόγευμα στις 5.00 μ.μ και κλείνει στις 8.00 μ.μ.

Δευτέρα – Τετάρτη – Πέμπτη & Παρασκευή.

Ο Ιερός Ναός ανοίγει το πρωί στις 7.00 π.μ. και κλείνει στις 8.00 μ.μ.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Γίνεται καθημερινά σε ώρες λειτουργίας του Ιερού Ναού από τον π. Νικόλαο και τον π. Ανδρέα.

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

(Τεύχος 26)

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018

ΖΑΜΑΝΟΥ Κ' ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

16654 ΓΛΥΦΑΔΑ

ΤΗΛ: 2108949167 ΦΑΞ: 2108944398

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Η Ενοριακή Φιλοπτώχος Αδελφότητα συμβάλλει στην ανακούφιση του πόνου των ενοριτών μας που χτυπούν την πόρτα του Ναού μας, για να βρουν στήριξη και Βοήθεια και είναι αρκετοί. Το ενοριακό φιλόπτωχο ταμείο συνεχίζει, με τη βοήθεια του Θεού, την προσπάθεια για συστηματικότερη οργάνωση του φιλανθρωπικού και ευρύτερα κοινωνικού έργου της τοπικής μας εκκλησίας και θεωρεί προς την κατεύθυνση αυτή αυτοτονήτη τη συνεργασία με όλους τους φορείς.

Για πληροφορίες στα τηλ. : 1) Πρόεδρος π. Ανδρέας Λάμπρου : 698 330 5428, 2) Ταμίας κα Μαριάννα Κρεββατά: 210 9641294.

Θερμή παράκληση !!! Να φέρουμε τρόφιμα για να τα διαθέσουμε στους ενδεείς αδελφούς μας είτε κάποια οικονομική βοήθεια. Τα οικονομικά βοηθήματα δίνονται από την Ταμία μας κ. Μαριάννα Κρεββατά μια φορά το μήνα. Τα τρόφιμα δίνονται, από τις Κυρίες τις Φιλοπτώχου, μια φορά το μήνα, από τις 10.30 π.μ.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

ΝΕΟΤΗΤΑ (Υπεύθυνος π. Δημήτριος Μαλλιάρτσος) **ΧΟΡΩΔΙΑ** (Υπεύθυνος και Δάσκαλος : Κωσταντίνος Λειβαδάρος) **ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ** (Υπεύθυνος π. Δημήτριος Μαλλιάρτσος) Δάσκαλος : Ιωάννης Σέρβος. Μαθήματα γίνονται κάθε Τετάρτη 7.15 μ.μ - 8.15 μ.μ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ (Υπεύθυνος π. Δημήτριος Μαλλιάρτσος) Λειτουργεί κάθε Κυριακή μετά την Θεία Λειτουργία. Στην έκθεση βιβλίου βοηθούν οι κυρίες Ουρανία και Αναστασία Μουτζούρη.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ (Υπεύθυνος π. Δημήτριος Μαλλιάρτσος)

ΠΟΤΕ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τρίτη	6/2/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θ.Λειτουργία (Φωτίου του Μεγάλου).
Πέμπτη	8/2/2017	και ώρα	20.00 μ.μ	Ιερά Αγρυπνία (Απόδοση της Υπαπαντής).
Παρασκευή	9/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Εσπερινός <u>Ψυχοσαββάτου</u> και <u>Χαραλάμπους Ιερομάρτυρος.</u>
Σάββατο	10/2/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θ.Λειτουργία(<u>Χαραλάμπους Ιερομάρτυρος και Ψυχοσαββάτου.</u>)
Κυριακή	11/2/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θ.Λειτουργία (Της ΑΠΟΚΡΕΩ).
Τρίτη	13/2/2017	και ώρα	20.00 μ.μ	Ιερά Αγρυπνία (Οσίου Ανθίμου).
Παρασκευή	16/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Εσπερινός <u>Ψυχοσαββάτου Β.</u>
Σάββατο	17/2/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θ.Λειτουργία <u>Ψυχοσαββάτου Β.</u>
Κυριακή	18/2/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θ.Λειτουργία (Της ΤΥΡΙΝΗΣ).
Κυριακή	18/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Εσπερινός της <u>Συγγνώμης.</u>
Δευτέρα	19/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Το Μέγα Απόδειπνο μετά του Κανόνος.
Τρίτη	20/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Το Μέγα <u>Απόδειπνο</u> μετά του Κανόνος.
Τετάρτη	21/2/2017	και ώρα	19.00 μ.μ	<u>Ορθρος, Πρες, Εσπερινός</u> μετά της Θ. <u>Λειτ/ας</u> των Προηγιασμένων.
Πέμπτη	22/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Μέγα Απόδειπνο μετά του Κανόνος και Ορθρος.
Παρασκευή	23/2/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Πρες, Εσπερινός μετά της Θ. <u>Λειτ/ας</u> των Προηγιασμένων.
Παρασκευή	23/2/2017	και ώρα	18.30 μ.μ	Εσπερινός <u>Ψυχοσαββάτου Γ.</u>
Παρασκευή	23/2/2017	και ώρα	19.30 μ.μ	Η Α' Στάση των Χαιρετισμών.
Σάββατο	24/2/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θ.Λειτουργία <u>Ψυχοσαββάτου Γ</u>
Κυριακή	25/2/2017	και ώρα	06.45 π.μ	Ορθρος και Θ. Λειτουργία του <u>Μ.Βασιλείου</u> μετά της <u>Λιτάνευσης</u> των ιερών εικόνων περίξ του Ιερού Ναού.
Κυριακή	25/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Β' Κατανυκτικός Εσπερινός.
Δευτέρα	26/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Μέγα Απόδειπνο.
Τρίτη	27/2/2017	και ώρα	18.00 μ.μ	Μέγα Απόδειπνο.
Τετάρτη	28/2/2017	και ώρα	19.00 μ.μ	<u>Ορθρος, Πρες, Εσπερινός</u> μετά της Θ. <u>Λειτ/ας</u> των Προηγιασμένων.

ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ότι όλες οι Προηγιασμένες Θ.Λειτουργίες και οι ακολουθίες του Μεγάλου Απόδειπνου θα τελούνται στο Παρεκκλήσιο του Αγίου Χρυσοστόμου, κάτω από τον κυρίως Ιερό Ναό επί της οδού Φοίβης.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Επειδή πολλοί ενορίτες ρωτούν για τα επερχόμενα Ψυχοσάββατα καλό θα ήταν προς ενημέρωση όλων να ετοιμάσουμε κόλλυβα και πρόσφορο υπέρ των ψυχών και να προσφέρουμε υπέρ αναπαύσεώς τους έστω και ένα μικρό ποσό ως δωρεά στο Ναό μας για όλους τους κεκοιμημένους αδελφούς μας. Οι προσευχές για τους κεκοιμημένους είναι (είτε στη Θεία Λειτουργία, είτε στα μνημόσυνα, είτε στα τρισάγια, είτε στα ψυχοσάββατα) ΥΨΙΣΤΗ ΜΟΡΦΗ ΑΓΑΠΗΣ προς τους αδελφούς που δεν είναι πια μαζί μας.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ, Παρακαλούμε όσους επιθυμούν να προσφέρουν μετά τα μνημόσυνα των κεκοιμημένων τους, καφέ στην αίθουσα του Ναού, να επικοινωνούν μια εβδομάδα νωρίτερα από την ημέρα τελέσεως του μνημόσυνου με τον υπεύθυνο π. Ανδρέα Λάμπρου στο τηλ. 698 330 5428, εφόσον όμως έχουν ήδη εξασφαλίσει από το γραφείο των Ιερέων την ημερομηνία και την ώρα δυνατότητας της τελέσεως του μνημόσυνου.

Σημείωση, Παρακαλούμε στην αμέριστη συμπαράσταση και στήριξή σας κοινά του Ιερού μας Ναού ο καθένας όπως μπορεί και με την καθ'υπόδειξη των Ιερέων μας γνωρίζοντας εκείνοι τις ανάγκες του, διότι πλέον σε λίγο καιρό θα αντιμετωπίζει ο περικαλής Ναός μας προβλήματα λειτουργίας. **Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στον προϊστάμενο του Ιερού Ναού π. Νικόλαο Καββαδία.**

Απολυτίκια Μηνός

Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Αἰδὴν ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλεται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν

ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀννυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Απολυτίκιον Ἀγίου Νικολάου

Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσῃ τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίκιον Ἀγίου Χρυσόστομου Σμύρνης

Ἦχος γ'

Μέγαν μάρτυρα ἡ Ἐκκλησία, μέγαν ἥρωα τοῦ ἔθνους σύμπαντον, τῆς Σμύρνης υμνοῦμεν Χρυσόστομον. Καὶ γὰρ γενναίως ἀθλήσας υπέμεινεν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως θανατόν, Ἱεράρχου τε ὑποδείγμα εαυτὸν ἀνέδειξε τὸν στέφανον λαβὼν τὸν αμαράντινον.

Απολυτίκιον Ἀγίας Μαρκέλλης

Χιοπολίτιδος

Ἦχος α'.

Τῆς ἀγνείας τὸ ρόδον καὶ τῆς Χίου τὸ βλάστημα, τὴν Ἀγίαν Μαρκέλλαν ἐν ὧδαῖς εὐφημήσωμεν, τμηθεῖσα γὰρ χειρὶ τῇ πατρικῇ, ὡς φύλαξ ἐντολῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ, ῥώσιν νέμει καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν, τοῖς πρὸς αὐτὴν κραυγάζουσι, δόξα τῷ δεδοκῶτι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σου, πᾶσιν ἰάματα.

Απολυτίκιον Ἀγίου Νεκταρίου Αἰγίνης

Ἦχος α'.

Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ· ἀναβλύζεις γὰρ ἰάσεις παντοδαπὰς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ἑορμηνεῖα τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Υπάρχει μία προσευχή, πού προσδιορίζει τὴ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τὴ λέμε μόνο σὲ αὐτὴν τὴν περίοδο καὶ ἡ ὁποία παρουσιάζει ἓνα βαθύ νόημα. Εἶναι ἡ προσευχὴ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

«Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ. Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν»

«Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...» ἔτσι προσφωνοῦμε τὸν Θεὸ ὁμολογώντας μὲ ὅλα τὰ κύτταρα τῆς ὑποστάσεώς μας ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος τῆς ψυχῆς μας. Σὰν νὰ λέμε ὅτι ἐγὼ δὲν θέλω νὰ κυβερνῶ τὴν ψυχὴ μου. Θέλω ὅλες τὶς λεπτομέρειες νὰ τὶς ρυθμίζει ὁ Θεός, ὅλες τῆς τὶς γωνιὲς Αὐτὸς νὰ τὶς φωτίζει. Παντοῦ Αὐτὸς νὰ ἔχει τὸ δικαίωμά Του καὶ σὲ κάθε σημεῖο τῆς νὰ ἐπαληθεύεται ἡ δική Του παρουσία. «Ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροὶ μου» λέγει κάπου ἄλλου ὁ ψαλμωδός (Ψαλμ. 30,16)· ὅτι στὰ χέρια Σου βρίσκονται οἱ τύχες τῆς ζωῆς μου. Ὅλη μας ἡ ζωὴ, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ μέχρι καὶ τὸ τέλος τῆς, τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα συμβαίνουν ἐνδιαμέσως, οἱ γνωριμίες πού κάνουμε, οἱ ἀφορμὲς τῆς σωτηρίας πού ἔχουμε, οἱ πειρασμοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους περνᾶμε, ὅλα εἶναι στοιχεῖα τὰ ὁποῖα βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ὁποῖα μποροῦμε ἐμεῖς νὰ τὰ ἀναθέσουμε σὲ Ἐκεῖνον, ὥστε Αὐτὸς νὰ φροντίσει τὸ πῶς θὰ τὰ ἀντιμετωπίσουμε, ἢ θὰ τὰ διαχειρισθοῦμε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο. Πέφτω τὰ βράδια καὶ κοιμᾶμαι. Δὲν μὲ νοιάζει τίποτα. Δὲν φοβοῦμαι οὔτε τὶς δοκιμασίες μου, οὔτε τοὺς πειρασμούς μου, οὔτε τὸ τέλος μου, οὔτε τὸ τέλος τῶν ἀγαπημένων προσώπων μου, διότι ἡ ζωὴ τους εἶναι καὶ ζωὴ μου καὶ ἡ ζωὴ ὅλων μας ἀνήκει στὸν Θεό. Ἐτσι ξεκινοῦμε. Μὲ αὐτὸ τὸ ἄνοιγμα, μὲ αὐτὸ τὸ δόσιμο, μὲ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν. «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου».

Ἡ ἀργία: Τέσσερα πράγματα νὰ μὴν ἐπιτρέψεις νὰ συμβοῦν μέσα

μου. «Πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας». Μὴν ἐπιτρέψεις νὰ ὑπάρξει μέσα μου μία κατάσταση ἀργίας, τεμπελιάς, ραθυμίας, ἀκηδίας, ἀδιαφορίας, ἀνορεξίας. Αὐτὸ θὰ πεῖ ἀργία. Νὰ εἶμαι ἀργός, βραδύς, χωρὶς ἐσωτερικοὺς παλμούς, χωρὶς δυναμικὸ μέσα στὴν ψυχὴ μου. Ἕνας μουδιασμένος, μαρμαμένος, χωρὶς ἐνδιαφέρον γιὰ πνευματικά. Φοβερὴ ἀρρώστια, ἰδίως τῆς ἐποχῆς μας. Πολλὲς φορὲς βλέπουμε νέα παιδιὰ ἀνόρεκτα, μᾶλλον κουρασμένα -νὰ τὴν πῶ τὴν λέξη - βαριεστημένα, χωρὶς διάθεση, χωρὶς χυμούς, χωρὶς ἐνθουσιασμό. Δὲν μποροῦμε ἔτσι νὰ προχωρήσουμε.

Ἡ περιέργεια: «Πνεῦμα», ἐπίσης, «περιεργίας». Ἐὰν ἡ ἀργία εἶναι τὸ νὰ χαθεῖ κάνεις μέσα στὸ τίποτα, ἡ περιέργεια εἶναι τὸ ἐντελῶς ἀντίθετο: νὰ σκορπίζεται μέσα στὸ παντοῦ, νὰ χάνεται παντοῦ καὶ πάντα. Νὰ θέλει νὰ τὰ μάθει κανεὶς ὅλα. Λέει ἓνας ἀπὸ τοὺς Πατέρες: «μισῶ τὸ χαμερπὲς πάθος τῆς περιεργίας». Αὐτὸ τὸ πάθος τῆς περιεργίας πού μὲ κάνει νὰ σέρνομαι χαμηλά. Αὐτὸ θὰ πεῖ χαμερπές· σημαίνει νὰ ἔρπω χάμω. Αὐτὸ τὸ πάθος ἐνδημεῖ μεταξὺ τῶν χριστιανῶν. Διαβάζουμε πιὸ εὐκολα ἓνα κουτσομπολιστικὸ περιοδικό, παρακολουθοῦμε πιὸ εὐκολα μία σκανδαλιστικὴ ἐκπομπὴ στὴν τηλεόραση. Αὐτὴ εἶναι ἡ περιέργεια· νὰ ξέρεις, νὰ ψάχνεις τὴ ζωὴ τοῦ διπλανοῦ σου. Σὰν νὰ τὸν βλέπεις μὲ τὶς πιτζάμες τῆς ὑποστάσεώς του. Νὰ ἀνακαλύπτεις τὰ μυστικά του, χωρὶς κανέναν λόγο. Νὰ ἀφήνεις στὴν ἄκρῃ τὸν θησαυρὸ καὶ νὰ μπερδεύεσαι μὲ τὰ σκουπίδια. Ἡ φιλαρχία: Τρίτο πάθος ἡ «φιλαρχία», ἡ φιλοπρωτία. Ὅλοι τὴν ἔχουμε μέσα μας. Θέλουμε νὰ εἴμαστε οἱ πρῶτοι. Θέλουμε νὰ εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἀποδέκτες, ὄχι ἀπλῶς τιμῶν, ἀλλὰ τῶν καλυτέρων τιμῶν. Στὴ σύγκριση νὰ εἴμαστε ἐμεῖς ἀπὸ τὸν δεύτερο πιὸ μπροστὰ καὶ μάλιστα μὲ σαφήνεια. Αὐτὸ τὸ πρόβλημα τὸ ἔχουμε καὶ μέσα στὴν Ἐκκλησίαν. Τόσο συχνὰ τσακωνόμαστε ποιὸς θὰ εἶναι πρῶτος. Μὰ τί σημασία ἔχει αὐτό; Μπορεῖ νὰ εἶσαι ἱερέας καὶ νὰ ἐπιδιώκεις ἐσὺ νὰ διαβάσεις τὸ πρῶτο Εὐαγγέλιο τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης καὶ ὄχι ὁ συνεφημέριός σου. Μπορεῖ νὰ εἶσαι ψάλτης καὶ νὰ διεκδικεῖς ἐσὺ νὰ ψάλεις τὰ καλὰ κομμάτια καὶ ὄχι ὁ ἄλλος, πού μπορεῖ καὶ νὰ ἔχει καλύτερη φωνὴ ἢ περισσότερες γνώσεις ψαλτικῆς. Πῶς μᾶς κυβερνάει ὁ διάβολος!

Συνέχεια ...Εορηνεία της εϋχής του αγίου Έφραιμ του Σύρου.

Με ανόητα πράγματα!Βλέπετε και τούς Μαθητές, ενώ ο Κύριος τους αναγγέλλει περί του πάθους Του, την ίδια ώρα, αρχίζουν οι δύο, ο Ιωάννης και ο Ιάκωβος, να ζητούν πρωτοκαθεδρίες στη Βασιλεία του Χριστού. Και τὸ φοβερό ποῖο εἶναι; Ὅτι δὲν ἔμειναν μόνοι αὐτοὶ οἱ δύο νὰ διεκδικοῦν τὰ πρωτεῖα, ἀλλὰ ἐνοχλήθηκαν καὶ οἱ ὑπόλοιποι καὶ στράφηκαν ἐναντίον τους. Προφανῶς γιατί καὶ αὐτοὶ ἤθελαν ἀπὸ μέσα τους νὰ εἶναι πρῶτοι. Οἱ ἥρωες αὐτοὶ τῆς πίστεως, αὐτοὶ ποὺ διώχθηκαν καὶ μετὰ μαρτύρησαν, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀρνήθηκαν, οἱ ἴδιοι ἐγκατέλειψαν, οἱ ἴδιοι τσακώθηκαν λίγο πρὸ τοῦ πάθους ποῖος θὰ εἶναι πρῶτος. Ὁ Κύριος ὅμως τοὺς δίνει τὸ μάθημα τῇ νύχτα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου λέγοντας ὅτι πρῶτος πρέπει νὰ εἶναι αὐτὸς ποὺ ἐπιλέγει μετὰ ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνέσεως τῇ θέσῃ τοῦ τελευταίου. Τί ὠραῖο πράγμα! Νὰ μπεις σὲ ἕναν χώρο ποὺ θὰ διαδραματιστεῖ μία ἐκπληκτικὴ σκηνή, ὅπου ἀπὸ μέσα σου νὰ θέλεις νὰ βλέπεις καὶ νὰ ἀκοῦς. Καὶ ἐκεῖ νὰ σοῦ προτείνουν νὰ διαλέξεις ὅποια θέσῃ θέλεις, ἀκόμη καὶ τὴν καλύτερη. Κι ἐσὺ νὰ ἐπιλέγεις εὐκολὰ τὴν τελευταία. Νὰ εἶσαι μέσα ἀλλὰ κρυμμένος στὴν ἄκρῃ. Καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ μποῦν οἱ ἄλλοι πρὶν ἀπὸ ἐσένα, γιὰ νὰ ἀπολαύσουν αὐτοὶ πιὸ πολὺ ἀπὸ ὅσο ἐσὺ. Γιὰ νὰ εἶναι μεγαλύτερη χαρὰ σου ἀπὸ τὴν ἀπόλαυση τῆς παραστάσεως ἢ χαρὰ τους.

Ἡ ἀργολογία: «Πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας» καὶ τέταρτον «ἀργολογίας». Τί θὰ πεῖ ἀργολογία; Κουτσομπολιό. Αἰρησιολογία. Ὑπάρχει κάτι ποὺ λέγεται περιαιτολογία· νὰ μιλᾷς γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου. Κακὸ πράγμα! Ὑπάρχει κάτι ἄλλο ποὺ λέγεται καυχησιολογία· νὰ ἀρχίσεις νὰ καυχᾶσαι γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου. Ἄλλη ἀρρώστια! Ὑπάρχει ἄλλο ἕνα πάθος ποὺ λέγεται πολυλογία· νὰ μιλᾷς ἀκατάσχετα καὶ ὁ ἄλλος νὰ μὴν μπορεῖ νὰ πάρει σειρὰ νὰ πεῖ κάτι. Καὶ ὑπάρχει καὶ αὐτὸ ποὺ λέγεται ἀργολογία, τὸ ὁποῖο σημαίνει νὰ λὲς ἀνοησίες ἢ ἀχρηστα πράγματα. Λόγια ποὺ δὲν χρειάζονται, ποὺ δὲν προσφέρουν τίποτα. Συχνὰ ὁμολογοῦμε ὅτι «πῆγα καὶ σκότωσα τὴν ὥρα μου. Εἶπαμε καὶ κανένα χαζό». Ὅχι τέτοιο πράγμα. Αὐτὸ τὸ στόμα μας «λόγος ἀργός», δηλαδὴ μὴ ζωντανός, μὴ οὐσιαστικός.

Ὁ ὅσιος, ὅμως, Ἐφραίμ στὴν περίφημη προσευχή του ζητάει ἀπὸ τὸν Κύριο τὸ δῶρο τεσσάρων μεγάλων ἀρετῶν: «Πνεῦμα σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης». Τέσσερις ἐκπληκτικὲς ἀρετές!

Ἡ Σωφροσύνη: Πρῶτη ἀρετὴ, ἡ σωφροσύνη ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὶς λέξεις σώος καὶ φρήν-φρενός, καὶ σημαίνει ἔχω σώας τὰς φρένας, ἀκέραιο τὸν νοῦ μου. Σωφροσύνη μὲ τὴν εἰδικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου σημαίνει ἐγκράτεια, ἀγνότητα, καθαρότητα στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχὴ. Μὲ τὴν εὐρύτερη ὅμως ἔννοια σωφροσύνη σημαίνει γενικευμένη ἀκεραιότητα. Τὸ νὰ μὴν ἔχει κανεὶς στὸ μυαλό του τὴν ἀρρώστια τῶν μειονεκτικῶν λογισμῶν, τῶν νοσηρῶν σκέψεων.

Στὴν ἀντίθετη περίπτωσι, ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει σώας τὰς φρένας του. Νομίζει ὅτι ὅλοι τὸν κυνηγοῦν, ὅτι ὅλοι τοῦ δημιουργοῦν προβλήματα, ὅτι ὅλοι ἔχουν παράπονα. Καὶ δὲν ἔχει κανέναν. Δὲν ἀσχολοῦνται μαζί του. Δὲν ἔχει σώας τὰς φρένας, λένε. Τὰ ἔχασε. Εἶναι διαταραγμένη ἡ ἰσορροπία τῆς σκέψης του. Σωφροσύνη, λοιπόν, σημαίνει καθαρότητα καὶ ἀκεραιότητα. νὰ εἶναι κανεὶς ἰσορροπημένος πνευματικά, νὰ μπορεῖ ὁ λογισμὸς του νὰ λειτουργεῖ μὲ σαφήνεια, χωρὶς ἀρρώστιες ψυχολογικοῦ τύπου, μειονεξία ἢ καχυποψία ἢ κυκλοθυμία κ.ο.κ.

Ἡ ταπεινοφροσύνη: Δεύτερη ἀρετὴ, ἡ ταπεινοφροσύνη. Πτωχὸς τῷ πνεύματι εἶναι αὐτὸς ποὺ εἶναι ταπεινός, αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει σὲ καμία ἰδιαίτερη ὑπόληψη τὸν ἑαυτὸ του. Λέγουν κάποιοι -χωρὶς κατ' ἀνάγκην αὐτὸ νὰ εἶναι σωστὸ - ὅτι ἡ λέξὴ ταπεινός προέρχεται ἀπὸ τὸν τάπητα, τὸ χαλί. Ταπεινός εἶναι αὐτὸς ποὺ δέχεται νὰ τὸν πατᾷς χωρὶς νὰ διαμαρτύρεται. Καὶ καμιά φορὰ εἶναι μερικὰ χαλιά ποὺ τὰ πατᾷς καὶ ζωντανεύουν πιὸ πολὺ. Ἐτσι εἶναι ὁ ταπεινός ἄνθρωπος. Ὁ ταπεινός εἶναι εἰκόνα τῆς Θεοτόκου· παραδίδεται στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ὑποδέχεται τὴ μεταμορφωτικὴ χάρι Του μέσα στὴν ψυχὴ του.

Ἡ ὑπομονή: μία ἀρετὴ ποὺ τόσο χρειάζεται, ἀλλὰ τόσο τὴν ἀγνοεῖ ἡ

ἐποχὴ μας. Στὶς μέρες μας δὲν κάνουμε ὑπομονή.Θέλουμε τὸν Θεὸ νὰ ἀπαντήσῃ ἐδῶ καὶ τώρα. Καὶ Αὐτὸς δὲν ἀπαντᾷ. Ἐχει τοὺς λόγους Του. Αὐτὸ ποὺ χρειάζεται εἶναι νὰ κάνουμε ὑπομονή, γιὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ Θεοῦ στὴν ψυχὴ μας· ὄχι ὁ χρόνος τῆς δικῆς μας ἐπιλογῆς.Ἄλλοτε πάλι παίρνουμε μία ἀπόφαση καὶ θέλουμε ἐδῶ καὶ τώρα νὰ καταφέρουμε τὸν στόχο μας. Χρειάζεται ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἑαυτοῦ μας, νὰ ὑπομείνουμε τὸν ἑαυτὸ μας. Νὰ τὸν περιμένουμε, νὰ ἔλθῃ καὶ ἐκεῖνος ἡ ὥρα.Τρίτη περίπτωσι, ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἀδελφοῦ μας, τοῦ διπλανοῦ μας. Ἐχουμε τὸ παιδί μας. Παίρνει ἕναν ἄλλο δρόμο, κάνει ἄλλες ἐπιλογές στὴ ζωὴ του ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἐμεῖς θὰ θέλαμε. Τρέμει τὸ φυλλοκάρδι μας. Τὸ καλοῦμε, τοῦ κάνουμε μία ἐπίθεση ἐλέγχου, δίνουμε καὶ μερικὲς συμβουλές καὶ ἀπαιτοῦμε νὰ διορθωθεῖ. Μὰ δὲ γίνεται ἔτσι. Ἐμεῖς τόσο εὐκολὰ διορθωνόμαστε; Ἐδῶ χρειάζεται νὰ κάνουμε ὑπομονὴ γιὰ τὸ παιδί μας. Νὰ τὸ περιμένουμε. Μὲ τὴν ὑπομονὴ θὰ πιάσεις τὴν ψυχὴ σου καὶ θὰ τὴν κυβερνήσεις, θὰ κρατήσεις τὸ τιμόνι τῆς. Ἐτσι, μὲ τὴν ὑπομονὴ μας, περιμένοντας τὸν Θεό, δίνοντας χρόνο στὸν ἑαυτὸ μας, ἀναγνωρίζοντας στὰ παιδιά μας καὶ στοὺς συνανθρώπους μας τὸ δικαίωμα τοῦ χρόνου τους, θὰ κερδίσουμε καὶ τὶς δικές τους ψυχές, θὰ ἀποκτήσουμε καὶ τὶς δικές μας.

Ἡ ἀγάπη: Ἀγάπη γενικὴ: καὶ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸ καὶ πρὸς ὅλο τὸν κόσμο. Δὲν ὑπάρχει ἀγαπῶ ἕναν, δυό, πέντε, τὴν οἰκογένειά μου, τοὺς φίλους μου καὶ δὲν ἀγαπῶ τοὺς ἄλλους. Ἀγάπη ἔχει αὐτὸς ποὺ ἀγαπᾷ ὅλη τὴν κτίσι. Ἀγαπᾷ τὰ ζῶα, ἀγαπᾷ τοὺς ἐχθρούς, ἀγαπᾷ τοὺς γνωστούς καὶ τοὺς ἀγνώστους, ἀγαπᾷ τοὺς εὐεργέτες καὶ αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀντιπαθοῦν, Ἀγάπη μεριζομένη καὶ μὴ καθολικὴ δὲν εἶναι ἀγάπη.Τὸν ἀδελφὸ ἔβαλε ὁ Θεὸς δίπλα μας, γιὰ νὰ μᾶς θυμίζει ὅτι ἡ πόρτα τῆς σωτηρίας μας εἶναι ἡ ἄσκησις τῆς ἀγάπης. Πόσο ὅμως διαφορετικὴ θὰ ἦταν ἡ κοινωνία μας, μᾶς ὡς πιστῶν, ἐδῶ σὲ αὐτὴ τὴν ἐνορία ποὺ βρισκόμαστε ὅλοι μαζί, ἂν μπορούσαμε νὰ εἶχαμε αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν, τὴ θυσιαστικότητα τῆς ἀγάπης, τὴν ὑπερβολὴ τῆς ἀγάπης! Νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς ἄλλους ὄχι σὰν τὸν ἑαυτὸ μας, ἀλλὰ πιὸ πολὺ καὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας, γιατί ὁ ἄλλος, ὁ πλησίον, εἶναι κομμάτι μας, εἶναι ὁ καλύτερος ἑαυτός μας, εἶναι ὁ ὁρατὸς Θεὸς ἐκείνης τῆς στιγμῆς· εἶναι ἡ ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἐξοδὸ ἀπὸ τὸν ἐγωισμό μας.Νά, λοιπόν, τί ζητοῦμε. Νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ «πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας» καὶ νὰ φυτέψῃ στὴν καρδιά μας «πνεῦμα σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης».

Τὰ «ἐμὰ πταίσματα» καὶ ἡ κατάκρισις τοῦ ἀδελφοῦ: Καὶ συνεχίζει ἡ προσευχή: «Ναί, Κύριε, δώρησάι μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου». Ἄς ἔχει καθέννας μας τὴν αἴσθησι μίας στοιχειώδους αὐτογνωσίας, πῶς διακατεχόμεθα ἀπὸ ἀδυναμίες, ἀπὸ πάθη, ἀπὸ ἁμαρτίες τὶς ὁποῖες συνεχῶς διαπραττούμε. Ὁ καθέννας μας ἔχει τὸ δικό του φορτίο τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδυναμιῶν. Μὲ αὐτὸ νὰ ἀσχοληθεῖ. Αὐτὸ θὰ πεῖ αὐτογνωσία. Νὰ ἀντικρῶζω τὰ δικά μου πταίσματα καὶ νὰ μὴν κατακρίνω τὸν ἀδελφόν μου καὶ νὰ μὴν τὸν καταδικάζω μέσα μου εἴτε μὲ τὸν λόγο, εἴτε μὲ τὴν ἐσωτερικὴ σκέψιν καὶ κρίσιν μου.Ὑπάρχει ἕνας ἅγιος ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους πρόσφατους ἁγίους, ὁ ἅγιος Σάββας ὁ Νέος τῆς Καλύμνου. Ἐνας ἅγιος, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη τὸ 1948. Πέρασε καὶ ἕνα διάστημα τῆς ζωῆς του ἐδῶ στὴν Αθήνα. Συνέφερε ὁ κόσμος γιὰ ἐξομολόγησι. Ὅλα τὰ συγχωροῦσε. Γιὰ δύο ὅμως ἁμαρτίες ἦταν ἀδυσώπητος. Ἡ μία ἡ βλασφημία, καὶ τὸ καταλαβαίνουμε. Ἡ δευτέρα ἡ κατάκρισις. Κατέκρινε τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοῦ τὸ ἔλεγε; Αὐστηρὸ κανὼνα ἔβαζε. Ακοινωνησία! Νηστεύεις; Ρωτοῦσε. Μὰ ἐσὺ καταβροχθίζεις τὶς σάρκες τοῦ ἀδελφοῦ σου. Ὁ ἅγιος αὐτός, αὐτὸ τὸ ἀρνάκι, δὲν μπορούσε νὰ δεχθεῖ τὸ πάθος τῆς κατάκρισις. Μεγάλῃ ἁμαρτία ποὺ ροκανίζει τὴν ἴδια τὴν ὑπόστασι τῆς κοινωνίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ ἕνας νὰ φάῃ τὸν ἄλλον. Νὰ τὸν κουτσομπολέψῃ, νὰ τὸν καταδικάσῃ. Μέσα στὴν ἴδια τὴν ἐνορίαν, στὰ σπίτια μας, στοὺς χώρους ἐργασίας μας. Σκληροὶ ἐπικριτὲς, ἀνυποχώρητοι θεατὲς ἐλαττωμάτων, ἐπίμονοι ἐρευνητὲς σφαλμάτων. Δυστυχῶς, ἡ ἀρρώστια αὕτη εἶναι καὶ παλιὰ καὶ βαθειὰ καὶ διαδεδομένη.

Νὰ δώσῃ ὁ Θεὸς ἡ προσευχὴ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ νὰ εἶναι μία προσευχὴ νὰ μάθουμε νὰ τὴν ζοῦμε.Καλὴ καὶ Εὐλογημένη Τεσσαρακοστή.π. ΝΚ